

Pierwsze Zasady Chrystusa

Joe McKinney'a.

Rozdział 1.

Pokuta za martwe uczynki. Dzieła prowadzące do wiecznej śmierci.

- Pierwsze zapisane kazanie Jana Chrzciciela brzmiało: „Nawróćcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie”.
- Pierwsze odnotowane przepowiadanie Jezusa brzmiało: „Nawróćcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie”.
- Po aresztowaniu Jana Jezus przybył do Galilei, głosząc ewangelię Bożą i mówiąc: „Czas się wypełnił i przybliżyło się królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w ewangelię”.
- Kiedy Jezus wysłał dwunastu apostołów, aby głosili po miastach, oni wyszli i głosili, że ludzie powinni pokutować.
- Kiedy faryzeusze i ich uczeni w Piśmie zaczęli narzekać na Jego uczniów, jedzących i pijących z celnikami i grzesznikami, Jezus im odpowiedział: „Nie zdrowi potrzebują lekarza, ale ci, którzy się źle mają”. Nie przyszłiśmy wzywać do pokuty sprawiedliwych, lecz grzeszników”.
- Kiedy Jezus zmartwychwstał i przekazał apostołom ostatnie polecenia, powiedział im: „Tak jest napisane, że Chrystus będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie, i że będzie pokuta na odpuszczenie grzechów. Głoszono w Jego imieniu wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy”.
- W dzień Pięćdziesiątnicy, pięćdziesiąt dni po śmierci Chrystusa na krzyżu, Piotr wygłosił to, co niektórzy nazywają pierwszym kazaniem ewangelii, a kiedy tłumy zostały poruszone do serca, zawołały: „Co zrobimy?”, Piotr odpowiedział „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych. A otrzymacie dar Ducha Świętego”.
- W Atenach Paweł głosił: „Bóg oznajmia teraz ludziom, że wszyscy i wszędzie powinni pokutować”.
- Paweł powiedział królowi Agryppie, że „ciągle deklarował” wszystkim, z którymi się zetknął, „że powinni pokutować i zwrócić się do Boga, dokonując uczynków odpowiednich do pokuty”.

Nie powinno wydawać się dziwne, że pokuta za czyny prowadzące do śmierci znajduje się na pierwszym miejscu na liście pierwszych zasad Chrystusa.

Pokuta, co to jest i co oznacza?

Pokuta oznacza zmianę uczuć z ziemskich na niebiańskie. Polega na zwróceniu się do Boga żywego od Boga własnego. To patrzenie na Chrystusa zamiast na drugiego człowieka. Pokuta to właściwa postawa wobec Boga. To powrót do Boga. Pokuta jest aktem zmiany umysłu, woli i kierunku.

Jezus powiedział nam, że pewien człowiek miał dwóch synów i do jednego powiedział: „Idź dzisiaj do pracy w mojej winnicy”. Odpowiedział: „Nie zrobię tego”. Ale potem pokutował i poszedł. Cokolwiek zrobił ten młody człowiek, Jezus powiedział, że żałuje. Jezus nazwał swoje czyny skruchą. Młody człowiek zastanowił się nad tą sprawą, doszedł do wniosku, że się mylił i zdał sobie sprawę, że zgrzeszył przeciwko swojemu ojcu. Młody człowiek zmienił zdanie, podjął decyzję, a następnie postępował zgodnie ze swoją decyzją, czyniąc wolę ojca, a nie własną.

Pokuta to znacznie więcej niż uczucie żalu lub wyrzutów sumienia, chociaż takie emocje z pewnością byłyby obecne. To także znacznie więcej niż zwykłe wyznanie konkretnych grzechów z przeszłości, chociaż najprawdopodobniej byłyby to wyrazem prawdziwej skruchy. Z biblijnego punktu widzenia pokuta jest niczym innym jak całkowitą przemianą życia; odwrócenie kierunku od grzesznego, samolubnego życia w stronę ofiarnej służby dla Boga i Ojca.

Oto kilka słów równoległych do wyrażenia pokutować:

NAWRÓĆCIE SIĘ „Zaprawdę powiadam wam, jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego (Mt 18, werset 3).

UCZYŃ JEZUSA SWOIM PANEM „Jeżeli ustami swoimi wyznasz Jezusa jako Pana i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. (Rzymian 10 werset 9).

ZOSTAŃ UCZNIEM „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (Mt 28 w. 19).

UMRZEJ DLA GRZECHU „Co zatem powiemy? Czy mamy dalej grzeszyć, aby łaska mogła się zwiększyć? W żaden sposób! Umarliśmy dla grzechu; jak możemy w nim dłużej mieszkać” (Rz 6, wersety 1 i 2)?

Do zbawienia potrzebna jest pokuta. Jeśli nie będziesz żałował za swoje grzechy, będziesz zgubiony! „Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy zginiecie” (Łk 13, 3).

Czy znałeś kiedyś osobę, która przyjęła chrzest, ale nie żyła dla Jezusa? Nie zaangażowałaś się w Kościół? Nie czytałaś i nie studiowałaś Biblii? Nie poszedłaś za Jezusem? Czyż nie szukaliście najpierw królestwa Bożego? Może dlatego, że nigdy nie pokutowali. Nie możemy ochrzcić kogoś, kto nie żałował za swoje czyny, które doprowadziły do śmierci. Przyjęcie chrztu bez pokuty byłoby jak mężczyzna, który mówi swojemu narzeczonemu: „Chcę się z tobą ożenić, ale nie obiecuję kochać honoru, pielęgnować ani być wiernym. Pokuta musi nastąpić przed chrztem.

Zapytałem przyjaciela: „Czy jesteś chrześcijaninem?” i otrzymałem dziwną odpowiedź: „Przyjąłem chrzest. Nie chodzę do kościoła, przestałem czytać Biblię. Modlę się co jakiś czas. Nigdy mnie nie aresztowano. Czy jestem chrześcijaninem?” Dlatego zacząłem się zastanawiać, jak to się dzieje, że niektórzy ludzie myślą o byciu chrześcijaninem. Obawiam się, że niektórzy mogą mieć naprawdę powierzchowne pojęcie o tym, co to znaczy być chrześcijaninem.

Wiem, że to, że ktoś jest chrześcijaninem, nie oznacza, że jest doskonały i odporny na pokusy. Ale z pewnością musimy to lepiej zrozumieć. Oczekujemy zbyt wiele, jeśli oczekujemy, że psy będą latać, ptaki szczebrać, ryby mruczeć, a koty żyć pod wodą. Dlaczego? Ponieważ ptaki latają, psy szczekają, ryby pływają, a koty mruczają. To właśnie robią. To jest to, co przychodzi naturalnie. Taka jest ich natura. Oczekujemy zbyt wiele, jeśli oczekujemy, że osoby nienawrócone będą zachowywać się jak chrześcijanie. Ale poczekaj chwilę. Czyż nie jesteśmy wszyscy chrześcijanami? Zostałem ochrzczony, regularnie chodzę do kościoła. Codziennie śpiewam hymny i modlę się do Boga. Czytałem nawet Biblię. Moje nazwisko jest w księdze kościelnej. Nie mów mi, że nie jestem chrześcijaninem. Oto problem z odpowiedzią mojego przyjaciela – była to lista rzeczy, które robi, a których nie robi. To była jego odpowiedź – robię pewne rzeczy, a pewnych rzeczy nie.

Chrześcijanin to ten, który uczynił Jezusa swoim Panem!

Znamy Dzieje Apostolskie 2werset38, ale co z Dziejami Apostolskimi 3werset19? „Dlatego pokutujcie i nawróćcie się, aby wasze grzechy zostały zmasane”. Musimy się nawrócić, aby zostać zbawieni. Musimy zmienić sposób, w jaki czasami myślimy o chrzcie. Nigdy nie postrzegajcie chrztu jako mechanicznego aktu, ceremonii lub rytuału gdzie wykonujemy pewne ruchy i po wykonaniu pewnych ruchów myślimy, że jesteśmy teraz chrześcijanami. Musimy się nawrócić. Jest to doświadczenie śmierci do życia. Być chrześcijaninem oznacza nawrócić się, być uczniem lub naśladowcą Jezusa, ktoś, kto zdecydował się uczynić Chrystusa swoim życiem i powodem do życia, swoim Panem, ktoś, kto umarł dla grzechu, aby żyć dla Boga. To nie jest tylko ktoś, kto z obawy przed śmiercią i pójściem do piekła wyjął polisę ubezpieczeniową i starał się pokryć wszystkie koszty, aby być bezpieczny. Jest to ktoś, kto oddał się Panu, aby być mu posłusznym, kochać go, naśladować go i podążać za nim.

Dzieje Apostolskie 2werset38 Kiedy owe 3000 mężczyzn i kobiet, „poruszanych do serc” naukami apostoła Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy, zapytało, czego się od nich oczekuje w odpowiedzi na przesłanie, które usłyszeli i w które

uwierzyli, Piotr odpowiedział. „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego”.

Musimy uważać, aby nie pomyśleć, że jeśli po prostu uda nam się ich ochrzcić, to nie tylko ich grzechy, ale także ich grzeszność zostaną w jakiś mistyczny sposób zaspokojone w chwili, gdy powstaną z „wodnego grobu”. Przecież kiedy słyszymy wyrażenie „bądźcie posłuszni ewangelii”, czy zwykle nie rozumiemy tego w znaczeniu „przyjąć chrzest”? Niektórzy najwyraźniej wierzą, że woda przemieni tych grzeszników, tak że odtąd mogą nagle zacząć żyć dla Chrystusa. To tak, jakbyśmy zakładali, że przemiana serca i życia jest zjawiskiem po zanurzeniu.

Jeżeli chrzest nie jest poprzedzony głęboką wiarą i prawdziwą pokutą, wyrządzamy tym, których zanurzamy, wielką krzywdę. Zanim kiedykolwiek zaprowadzimy poszukującą duszę do baptysterium, powinniśmy najpierw upewnić się, że naprawdę doprowadziliśmy ją do przyjęcia Jezusa Chrystusa jako Pana. **Prawdziwa skrucha** nie tylko zmiana myślenia i uczuć. Jest to szczerza zmiana woli, która skutkuje zmianą życia. Jest to ostateczna decyzja, aby podążać i być posłusznym Jezus we wszystkim.

Pokutować jest jak podpisanie czeku in blanco wystawionego na Jezusa Chrystusa Pana. On wypełni dowolną wartość, kiedy tylko zechce. Czy zrobisz wszystko, co Jezus ci każe? Postawa skruszonego jest taka sama jak postawa ucznia:

- „Nie moja, ale Twoja wola niech się stanie.”
- „Mów Panie, sługa Twój słucha”.
- „Oto mnie posyłam”.
- „Jestem ukrzyżowany z Chrystusem. Żyję już nie ja, ale żyje we mnie Jezus”.

Rozdział 2.

WIARA W BOGA.

Wielkim, fundamentalnym faktem chrześcijaństwa jest śmierć Chrystusa za nasze grzechy. Oto jak Paweł podsumował ewangelię:

„A teraz daję wam poznać, bracia, ewangelię, którą wam zwiastowałem, którą też przyjęliście, w której także stoicie, przez którą także zbawieni jesteście, jeśli będziecie się trzymać słowa, które wam zwiastowałem, chyba że uwierzycie w próżny. Przekazałem wam bowiem przede wszystkim to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem i że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem.”

To jest ewangelia, dobra nowina. Należy to przede wszystkim uznać za prawdę, a następnie, aby można było je zrozumieć, wszystkie inne doktryny należy interpretować w świetle tego podstawowego faktu.

Chrystus umarł za nasze grzechy. Tak mówią pisma święte. Gdzie Pismo Święte o tym mówi? Izajasz 53 wersety 5 i 6. „Został przebity za nasze przestępstwa, zdruzgotany za nasze winy; kara dla naszego dobra spadła na Niego i dzięki Jego biczowaniu jesteśmy uzdrowieni”.

Jezus złożył siebie w ofierze za nasze grzechy. Zmarł za nas. Karę, na którą zasługujemy z powodu naszych grzechów, On otrzymał. To jest ewangelia i główna prawda Biblii. Nazywa się to pokutą (w niektórych tłumaczeniach używa się prześlągania). Od tego zależy nasze zbawienie. Kiedy zaczynamy myśleć o tym, jak zostać zbawionym, możemy czytać i znać z pamięci każdy fragment Biblii, który mówi o obowiązku grzesznika, jakim jest stanie się chrześcijaninem lub o krokach do zbawienia, a mimo to błędnie rozumiemy chrześcijaństwo. Moglibyśmy nawet głosić doktrynę, która unieważnia łaskę Bożą.

W samym centrum zbawienia jest ofiara i tak być musi. Rzymian 6:23 mówi, że „zapłatą za grzech jest śmierć”. I pomyślcie o zbawieniu, gdzie nie została złożona żadna ofiara za grzechy człowieka. Wiemy, że to niemożliwe, ale

przypuśćmy, że ktoś i tak próbuje zostać zbawiony. Jak by próbował? Jeśli nie ma dla niego poświęcenia, zmuszony jest polegać na sobie. Musi podobać się Bogu we wszystkim, w przeciwnym razie dokona przebłagania za swoje własne grzechy. Niezależnie od tego, czy bycie doskonałym jest po ludzku niemożliwe, prawda jest taka, że „wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej. Wszystkim nam nie udało się tego zrobić samodzielnie. Zapłatą za grzech jest śmierć. Po prostu niemożliwe jest, aby człowiek zapłacił za swoje własne grzechy. Oprócz ofiary za grzechy, człowiek jest beznadziejnie zgubiony. Jeśli próbujesz zostać zbawiony bez ofiary za swoje grzechy, musi się to odbywać w oparciu o zasadę obłudy lub uczynków. Musisz zasłużyć na zbawienie. W tym przypadku zbawienie byłoby spłacone w formie długu, tak jak pracodawca jest winien pracownikowi wynagrodzenie po zakończeniu pracy.

„A temu, kto pracuje, jego zapłata nie jest uznawana za przysługę, ale za to, co się mu należy”. Kiedy człowiek szuka zbawienia poza ofiarą za grzechy, musi szukać go na zasadzie własnych uczynków, a to jest beznadziejna przyczyna.

Ofiary ze zwierząt za grzech były nakazane i składane na mocy Prawa Mojżeszowego. Bóg im nakazał i obiecał przebaczenie, ale to wszystko nie było rzeczywistością. To był tylko tymczasowy cień, lekcja pogładowa lub ilustracja, która miała uczyć ludzi zasady, że zbawienie od grzechów winnych wymaga poświęcenia kogoś niewinnego. Niewinne zwierzę zostało zabite, aby winni mogli żyć. Autor Listu do Hebrajczyków napisał: „Nie jest bowiem możliwe, aby krew wołów i kozłów zgładziła grzechy”. Pisarz miał oczywiście na myśli, że żadna ofiara ze zwierząt nie mogła zgładzić grzechów.

Chrystus jest jedyną skuteczną ofiarą za grzechy. Krew Chrystusa jest godna. Może usunąć grzech i tylko ono może usunąć grzechy. Krew Chrystusa jest jedyną rzeczą, którą Bóg uznaje za zdolną odpokutować, zapłacić i usunąć grzechy człowieka. Nic innego nie jest nawet uważane za cenę zakupu odkupienia człowieka. Wiedząc, że nie zostaliście odkupieni rzeczami przemijającymi, srebrem lub złotem, z waszego daremnego życia odziedziczonego po przodkach, ale drogocenną krwią, jako baranka nieskałanego i bez skazy, [krew] Chrystusa”.

Ani złoto, ani srebro, ani krew zwierząt, ani nic innego, co człowiek mógłby ofiarować, nie może zmyć naszych grzechów – nic poza krwią Jezusa.

Musimy uczyć się, zapamiętywać, rozumieć, wierzyć i stale pamiętać słowa tej pieśni, zwłaszcza gdy myślimy o pierwszych zasadach doktryny Chrystusa.

Gdybyśmy mogli się zbawić, dlaczego Jezus miałby umrzeć? Jeśli stanę przed Bogiem jedynie z moją dobrocią i dobrymi uczynkami, czy nie uczyni to ofiary Chrystusa niepotrzebną i bezużyteczną? Jesteśmy zbawieni przez wiarę w to, czego Jezus dokonał, a nie w to, co my zrobiliśmy.

„Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę; i to nie z was, jest to dar Boży; nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

„Kiedy ukazała się dobroć Boga, naszego Zbawiciela, i Jego miłość do ludzi, zbawił nas nie na podstawie uczynków, których dokonaliśmy sprawiedliwie, ale według swego miłosierdzia przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego”.

Ufamy tylko krwi Chrystusa i tylko temu. Nie możemy polegać na niczym innym jak tylko na krwi Jezusa. Miłosierdzia od Boga możemy oczekiwać tylko wtedy, gdy postawimy krew Baranka między sobą a Bogiem. Jak więc nazywamy to poleganie na krwi Chrystusa? Pracuje? „Nie daj Boże” Biblia nazywa to wiarą. To musi być wiara. Jakkolwiek inna zasada jest niezgodna z zasłużoną ofiarą, taką jak krew Jezusa. Dzieje się to z łaski przez wiarę. Poleganie na krwi Chrystusa i zaufanie jej należy klasyfikować jako wiarę. Prezent nie jest prezentem, jeśli trzeba za niego zapłacić.

„Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Czym jest zbawiająca wiara i co obejmuje?

- Wiara, która zbawia, nie jest jedynie intelektualna; nie chodzi tylko o zaakceptowanie w myślach faktu, że Bóg istnieje lub że Jezus umarł na krzyżu. Jakub napisał, że nawet diabły wierzą i drżą.
- Wiara, która zbawia, jest wiarą kochającą Boga. Musimy nie tylko wierzyć, że Bóg istnieje, ale musimy Go kochać. Wiara, która przynosi skutek, to „wiara działająca przez miłość”. Oznacza to, że intelektualna zgoda bez miłości nie jest prawdziwą wiarą.
- Wiara, która zbawia, to wiara, która pilnie szuka Boga. „A bez wiary nie można podobać się Jemu, bo kto przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają” .
- Prawdziwa wiara może być wyrażana lub nie, zawsze jest to wiara. Jeśli Bóg nie wymaga wyrażania wiary, będzie błogosławił człowieka wyłącznie na podstawie wiary. Jeśli jednak wymagane jest wyrażenie, nie następuje żadne błogosławieństwo, dopóki nie zostaną podane wymagane wyrażenia. Jako dowód zobacz poniższe przykłady.

Jana 9: Jezus uzdrowił niewidomego od urodzenia. Splunął na ziemię i ze śliny uczynił błoto, nałożył błoto na swoje oczy i rzekł do niego: Idź i obmyj się w sadzawce Siloam. Odszedł więc, umył się i wrócił widząc”.

W Ewangelii Mateusza 9 dwóch niewidomych poszło za Jezusem i wołali: „Zmiłuj się nad nami, Synu Dawida!” Gdy wszedł do domu, podeszli do Niego niewidomi, a Jezus zapytał ich: Czy wierzycie, że mogę to zrobić? Powiedzieli Mu: „Tak, Panie”. Potem dotknął ich oczu i powiedział: «Stanie się wam według waszej wiary». I otworzyły się im oczy.

Jezus nie wymagał żadnego czynu, jakiego wymagano od niewidomego w 9 rozdziale Ewangelii Jana. Nie było wymagane obmycie się ani wyrażanie wiary, wystarczyła wiara w Chrystusa jako posiadającego moc uzdrawiania.

W obu przypadkach niewidomy odzyskał wzrok na zasadzie wiary w Chrystusa. W jednym przypadku wiara wyrażała się w akcie jawnym, w drugim nie. Przecież to wiary pragnie Pan. Ma prawo wymagać wyrażania wiary poprzez jawne czyny, lecz wiara pozostaje wiarą.

W Ewangelii Marka 2 czytamy o uzdrowieniu paralytyka w Kafarnaum. „I przyszli, przynosząc do Niego paralytyka, którego niosło czterech mężczyzn. Ponieważ z powodu tłumu nie mogli do Niego dotrzeć, usunęli dach nad Nim; a gdy wykopali otwór, spuścili go, na którym leżał paralytyk. A Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralytyka: „Synu, odpuszczone są twoje grzechy”.

Znowu Jezus błogosławił pod warunkiem wiary. Widział ich wiarę i natychmiast dokonał uzdrowienia. Ale jak Jezus mógł zobaczyć ich wiarę, skoro wiara jest aktem umysłowym i jako taka nie może być widoczna? Widział ich wysiłki, aby do Niego dotrzeć, a wysiłki te były wyrazem ich wiary. To były akty wiary. Nie żeby im nakazano, ale ich postępowanie dowodziło ich wiary.

Z tego lekarstwa należy wyciągnąć dwie rzeczy. Po pierwsze, wiara była warunkiem uzdrowienia, a po drugie, ich wysiłki nie unieważniły ich wiary. Ich wysiłki, by dotrzeć do Jezusa, nie zamieniły ich wiary w uczynki, więc domagali się chwały za uzdrowienie. Wiara wyrażona nadal pozostaje wiarą.

Ale jeszcze jeden przykład: „Przez wiarę runęły mury Jerycha, gdy były otoczone przez siedem dni”. Marsz jako taki nie może zaszkodzić kamiennym murom. Ale Bóg nakazał im chodzić wokół murów i ten marsz był wyrazem wiary Izraelitów w Boga. Zatem Bóg, pod warunkiem ich wiary wyrażonej w marszu, zburzył mury.

Znów wyciągnięto dwie wnioski.

Pierwszy wyrażona wiara jest nadal nazywana wiarą. Nie przekształca się w dzieła. „Przez wiarę runęły mury”.

Drugi, wyrazy wiary nie unieważniają wiary. Odmowa Izraela przemarszu wokół Jerycha byłaby dowodem braku wiary Izraela, tak jak ich przemarsz był wyrazem wiary.

Jesteśmy teraz gotowi zadać pytanie: Co obejmuje zbawienną wiarę? Czy jest niewyrażony, czy wyrażony? Jeśli zostanie wyrażona, czy nadal pozostaje wiarą? A może stanie się to dziełem?

Bez pokuty grzesznik nie może zostać zbawiony, ale zbawienie następuje przez wiarę. Zatem pokuta musi w jakiś sposób odnosić się do wiary. Pokutę można zdefiniować jako wiarę odwracającą się od zła i decydującą się na naśladowanie Jezusa. Wiary i pokuty nie można oddzielać. Oczywiście można mieć zimną, intelektualną wiarę i nie okazywać skruchy. Wiara to nie tylko wiara w fakty, ale odwrócenie duszy od siebie i grzechu ku Bogu i sprawiedliwości. Zatem w naturalny sposób obejmuje pokutę.

Ale co z chrztem? Jeżeli chrzest jest warunkiem zbawienia danym pod warunkiem wiary w Chrystusa, to także on musi być powiązany z wiarą i to w taki sposób, aby jego znaczenie nie było sprzeczne ze znaczeniem wiary. Chrzest jest wiarą wyrażoną czynem. Wiara w śmierć, pogrzeb i zmartwychwstanie Jezusa za nasze grzechy jest wiarą, która zbawia. Co chrzest ma wspólnego z tą wiarą? Obrazuje to i ucieleśnia. Wierzy się, że Jezus został pochowany. Zanurzenie chrztu obrazuje tę wiarę. Trzeba także wierzyć, że Jezus zmartwychwstał. Zanurzenie obrazuje tę wiarę. Zatem chrzest został wybrany przez Pana jako wyraz wiary, aby ją zobrazować. A poza wiarą chrzest nie ma żadnego znaczenia. W tym miejscu załamuje się wszelki pomysł na chrzczenie dzieci.

Z Pisma Świętego wynika, że chrzest należy uważać za wyraz wiary. „Wszyscy bowiem jesteście synami Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa”. Jesteśmy synami przez wiarę, wiarę, której towarzyszy i obrazuje chrzest. Kiedy widzimy, jak ktoś jest ochrzczone, wiemy, że jeśli jest szczerzy, wierzy, że Jezus Chrystus umarł, został pogrzebany i zmartwychwstał dla swego zbawienia. Nie możemy być zatem pewni czyjejs wiary w Chrystusa, na przykład widząc, jak ktoś wykonuje dobroczynną pracę. Dobroczynna działalność jest aktem chrześcijańskim, ale nie wyobraża pogrzebu i zmartwychwstania.

Kiedy mówimy o zbawieniu, nie możemy oddzielić wiary, pokuty i chrztu.

Dzieje Apostolskie 11 werset 18 „No cóż, Bóg udzielił także poganom pokuty, która prowadzi do życia”.

Dzieje Apostolskie 2 werset 38 „Nawróćcie się i każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych”.

Dzieje Apostolskie 15 werset 9 „Bóg nie uczynił żadnej różnicy między Żydami a poganami, oczyszczając ich serca przez wiarę”.

- Czy istnieje coś takiego jak zatwardziały grzesznik z oczyszczonym sercem?
- Czy istnieje coś takiego jak zbawiony grzesznik bez przebaczenia grzechów?”
- Wiara przemienia serce, pokuta zmienia życie, a chrzest zmienia stan.

Zbawienie następuje przez wiarę w Chrystusa i ta wiara jest nadal wiarą, choć wyrażoną przez pokutę i chrzest.

Jak zostaje zbawiony człowiek?

Nie przez uczynki,

Nie przez wiarę i uczynki,

Ale przez wiarę, która działa,
Przez wiarę, która się nawraca,
Przez wiarę, która jest ochrzczona,
Przez wiarę, która jest postuszna,

Jest o wiele więcej do powiedzenia i zrozumienia na temat wiary w Boga, ale te rzeczy są częścią pierwszych zasad nauczania Chrystusa.

Rozdział 3.

NAUKA O CHRZTACH.

Czy przywiązujemy do chrztu taką samą wagę i pilność, jak Bóg?

Jaki jest pośpiech?

- „A teraz dlaczego zwlekasz? Wstań i daj się ochrzcić, i zmyj swoje grzechy, wzywając Jego imienia”.
- Wydarzyło się to „o tej samej godzinie w nocy”. 3000 osób zostało ochrzczonych tego samego dnia, w którym uwierzyło i odpokutowało, a Duch Święty uznał, że jest to na tyle ważne, że zostało to dla nas zapisane.

Dlaczego Bóg wybrał ten wyraz wiary jako warunek zbawienia?

- Aby przypomnieć nam o głębi naszego nawrócenia, o tym, że umarliśmy dla grzechu.
- Potrzebujemy nowego początku, nowych narodzin, a chrzest przypomina nam, że narodziliśmy się na nowo.

Jakie błogosławieństwa otrzymuje człowiek, który zostaje ochrzczony zgodnie z Pismem Świętym?

- **Zbawienie** — Marka 16 wersety 15 i 16,
„I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głosźcie ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i został ochrzczony, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzył, będzie potępiony.”
- **Przebaczenie grzechów** —Dzieje Apostolskie 2werset38,
„I rzekł do nich Piotr: „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych; a otrzymacie dar Ducha Świętego.”
- **Przyjmij dar Ducha Świętego** —Dzieje Apostolskie 2werset38 powyżej.
- **Zmyte grzechy** —Dzieje 22werset16.
„A teraz dlaczego zwlekasz? Wstań i daj się ochrzcić, i zmyj swoje grzechy, wzywając Jego imienia”.
- **Oczyszczanie** —Efezjan 5wersety25 do 27.
„Chrystus także umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy go obmyciem wodą słowem, aby stawić przed sobą Kościół w całej jego chwale, nie mający zmyły ani zmarszczki, ani żadnego taka rzecz; ale żeby była święta i nienaganna”.
- **Uświęcenie** —Efezjan 5werset26.
- **Dobre sumienie** —Pierwszy Piotr 3werset21.
„I w związku z tym chrzest was teraz zbawia — nie przez usunięcie brudu z ciała, ale prośbę do Boga o czyste sumienie — przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa”.

- **Zrzuca ciało grzechu** —Kolosan 2wersety11 i 12.
„W Nim i wy zostaliście obrzezani obrzezaniem dokonany bez użycia rąk, przez usunięcie ciała przez obrzezanie Chrystusowe; razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym także razem z Nim zostaliście wzbudzeni przez wiarę w działanie Boga, który Go wskrzesił z martwych”.
- **Wychowani z Chrystusem** —Kolosan 2werset12.
- **Narodzić się na nowo** -Jan 3wersety3 do 5.
„Jezus odpowiedział i rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć królestwa Bożego. Nikodem rzekł do Niego: Jak może się człowiek narodzić, gdy jest stary? Nie może po raz drugi wejść do łona swojej matki i narodzić się, prawda? Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego.
- **Ochrzczeni w śmierć Chrystusa**- Rzymian 6wersety3 do 6.
„Albo czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Dlatego zostaliśmy razem z Nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my mogli wejść w nowość życia. Jeśli bowiem zostaliśmy z Nim zjednoczeni na podobieństwo Jego śmierci, z pewnością będziemy także na podobieństwo Jego zmartwychwstania, wiedząc o tym, że nasze dawne ja zostało wraz z Nim ukrzyżowane, aby nasze grzeszne ciało zostało zgładzone , abyśmy już nie byli niewolnikami grzechu”.
- **Stań się dzieckiem Bożym** –Galatów 3wersety26 i 27.
„Wszyscy bowiem jesteście synami Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa”.
- **Przyobleczcie się w Chrystusa** –Galatów 3werset27.
- **Wejź do Chrystusa** –Galatów 3werset27 i Rzymian 6werset3.

NOTATKA: Wyrażenie „w Chrystusie” jest bardzo znaczące! Kiedy wchodzimy do Chrystusa, zostajemy znalezieni „w Chrystusie” i „w Chrystusie” dane nam są wszystkie duchowe błogosławieństwa.

Efezjan 1 werset 3 – „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który w Chrystusie pobłogosławił nas wszelkim duchowym błogosławieństwem w wyżynach niebieskich”.

Rzymian 3 werset 24 – „być usprawiedliwionym jako dar z łaski swojej przez odkupienie w Chrystusie Jezusie”.

Rzymian 6 werset 11 – „Mimo to uważajcie się za umarłych dla grzechu, ale żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie”.

Rzymian 6 werset 23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Rzymian 8 werset 1 – „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie”.

Rzymian 12 werset 5 – „Tak więc my, liczni, stanowimy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugich członkami.”

2 Koryntian 5 werset 17 – „Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare rzeczy przeminęły; oto nadeszło coś nowego”.

Drugi List do Koryntian 5 werset 21 – „On tego, który nie znał grzechu, uczynił grzechem za nas, abyśmy w Nim stali się sprawiedliwością Bożą”.

Galacjan 3 werset 28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego człowieka, nie ma mężczyzny ani kobiety; bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

Efezjan 1 werset 7 – „W Nim mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa Jego łaski”.

Efezjan 1 werset 11 – „W którym i my otrzymaliśmy dziedzictwo”

Efezjan 2 werset 6 – „wraz z nim wskrzesił nas i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie”.

Efezjan 2 werset 7 – „aby w przyszłych wiekach okazać niezrównane bogactwo swojej łaski w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie”.

Efezjan 2 werset 13 – „ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy dawniej byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa”.

Efezjan 3 werset 6 – „że poganie są współdziedzicami i współczłonkami ciała oraz współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię”.

Efezjan 3 werset 12 – „w którym mamy śmiałość i ufny dostęp przez wiarę w Niego”.

Filipian 3:9 – „i w Nim można się znaleźć nie mając własnej sprawiedliwości, wynikającej z Prawa, lecz tę, która wypływa z wiary w Chrystusa, sprawiedliwość, która pochodzi od Boga na podstawie wiary”.

Kolosan 2 werset 10 – „w Nim zostaliście dopełnieni, a On jest głową wszelkiej władzy i władzy”.

1 Tesaloniczan 4 werset 16 – „Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na hasło, na głos archanioła i na dźwięk trąby Bożej; a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi”.

2 Tymoteusza 1 werset 1 – „Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa z woli Bożej, zgodnie z obietnicą życia w Chrystusie Jezusie”.

2 Tymoteusza 1 werset 9 – „który nas zbawił i powołał świętym powołaniem, nie według naszych uczynków, ale według postanowienia swego i łaski danej nam w Chrystusie Jezusie na wieki”.

2 Tymoteusza 2 werset 10 – „Dlatego wszystko znoszę przez wzgląd na wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia w Chrystusie Jezusie, a z nim wiecznej chwały”.

1. Jana 3 werset 5 – „A wiecie, że pojawił się, aby zgładzić grzechy; i w Nim nie ma grzechu.”

1. Jana 5 werset 11 – „A świadectwo jest takie, że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu”.

Rzymian 6 werset 3 i 6 – „Albo czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Dlatego zostaliśmy razem z Nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my mogli wejść w nowość życia.

Wyrażenie „w Chrystusie” jest bardzo znaczące! Kiedy wchodzimy do Chrystusa, zostajemy odnalezieni „w Chrystusie” i „w Chrystusie” dane nam są wszystkie duchowe błogosławieństwa (Efezjan 1 werset 3: „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który w Chrystusie pobłogosławił nas wszelkim duchowym błogosławieństwem w wyżynach niebieskich”).

Galatów 3 werset 26 i 27 – „Wszyscy bowiem jesteście synami Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa”.

Ile jest chrztów?

Biblia wspomina o kilku chrztach, ale pomijając te, które były jedynie symboliczne i tymczasowe, pozostaje tylko jeden praktykowany chrzest, który przetrwał do dziś i który wprowadza człowieka w Chrystusa. Jest to zanurzenie w wodzie w imię Jezusa Chrystusa dla odpuszczenia grzechów tych, którzy przychodzą do Jezusa, okazując skruchę za swoje grzechy i ufając Jego śmierci (krwawej ofierze) na krzyżu, aby zgładzić ich grzechy.

A. Chrzest Jana.

Marka 1 werset 4 – „Jan Chrzciciel ukazał się na pustyni i głosił chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów”.

Dzieje Apostolskie 18 werset 25 – „Ten człowiek (Apollos) został pouczony o drodze Pana; i będąc gorliwym w duchu, mówił i nauczał dokładnie tego, co dotyczyło Jezusa, znając jedynie chrzest Janowy”.

Dzieje Apostolskie 19 werset 4 – „I Paweł rzekł: Jan chrzcił chrztem nawrócenia, mówiąc ludowi, aby uwierzył w Tego, który po nim idzie, to jest w Jezusa”.

Chrzest Jana był tymczasowy i nie można go było już praktykować po tym, jak Chrystus oddał swoje życie na krzyżu.

b. Chrzest w ogniu.

Mateusza 3 wersety od 7 do 12: „Lecz gdy zobaczył wielu faryzeuszów i saduceuszów przychodzących do chrztu, rzekł do nich: Plemię żmijowe, kto was ostrzegł, abyście uciekali przed nadchodzącym gniewem? Przynieście więc owoc skruchy; i nie myślcie, że możecie sobie powiedzieć: «Mamy Abrahama za naszego ojca»; bo powiadam wam, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi. A siekiera jest już przyłożona do korzeni drzew; więc każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycinane i w ogień wrzucane. Ja was chrzczę wodą dla pokuty, lecz Ten, który po mnie idzie, jest potężniejszy ode mnie i nie godzien jest zdjąć Mu sandałów; On cię ochrzci Duchem Świętym i ogniem. I ma w ręku widły do wiejarzenia, i dokładnie oczyści swoje kłębisko, i zbierze swoją pszenicę do stodoły, a plewy spali ogniem nieugaszonym”.

Chrzest w ogniu jest symbolem sądu Bożego nad skruszonymi.

C. Chrzest w Mojżesza.

1 Koryntian 10 wersety 1 i 2 – „Nie chcę bowiem, bracia, nie wiedzieć, że nasi ojcowie wszyscy byli pod obłokiem i wszyscy przeszli przez morze; i wszyscy zostali ochrzczeni w Mojżesza w obłoku i w morzu”.

Kiedy Izrael opuścił Egipt, przekraczając Morze Czerwone, był otoczony wodą – chmurą nad nimi i Morzem Czerwonym wokół nich. Jest to symboliczne użycie słowa „chrzest” w kilku szczegółach, nie tylko w otoczeniu wody, ale także w przejściu po suchym lądzie. Jest to rzeczywiście proroczy typ naszego doświadczenia. Tak jak oni zostali wyzwoleni z niewoli i weszli w relację z Mojżeszem jako ich przywódcą, tak my przez chrzest zostajemy uwolnieni z niewoli grzechu i wchodzimy w relację z Jezusem jako naszym Panem.

D. Chrzest cierpienia.

Mateusza 20 wersety 20-23: „Wtedy przyszła do Niego matka synów Zebedeusza ze swoimi synami, kłaniając się i prosząc Go. I rzekł do niej: «Czego sobie życzysz?» Powiedziała do niego: Rozkaż, aby ci dwaj moi synowie zasiedli w Twoim królestwie, jeden po Twojej prawej, drugi po lewej stronie. Ale Jezus odpowiedział i rzekł: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić?» Powiedzieli Mu: «Możemy». Powiedział do nich: Mój kielich będziecie pić; ale siedzieć po mojej prawicy i po mojej lewej stronie – to nie moja sprawa, ale należy to do tych, dla których Mój Ojciec to przygotował.

Mateusza 26werset 39 – Jezus modli się: „Ojcze mój, jeśli można, niech odejdzie ode mnie ten kielich, wszakże nie jako Ja chcę, ale jako Ty”. W Jana 18:11 „kielich, który mi dał Ojciec, czyż nie mam go pić?”

Marka 10wersety 38i 39. Ale Jezus rzekł do nich: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja piję, albo przyjąć chrzest, którym ja przyjmuję chrzest? Powiedzieli Mu: „Możemy”. I rzekł do nich Jezus: Kielich, który Ja piję, będziecie pić i chrztem, którym Ja jestem ochrzczony, będziecie ochrzczeni.

Luke 12werset 50,„Ale mam chrzest do przejścia i jakże jestem udręczony, dopóki się nie dopełni!

„Kielich” i „chrzest”, o którym mówił Jezusw powyższych fragmentach były symbolicznym sposobem mówienia o strasznych rzeczach, których wkrótce doświadczy, ofiarując siebie jako naszą ofiarę za grzech. To język symboliczny.

mi. Chrzest w Duchu Świętym.

W Ewangelii Mateusza 3 werset 11 Jan mówi o Jezusie: „On będzie was chrzcić Duchem Świętym”.

W Dziejach Apostolskich 1 werset 5 Jezus rzekł do nich: „Jan bowiem chrzcił wodą; ale za kilka dni zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym”.

Chrzest w Duchu Świętym był tym, czego Jezus dokonał wraz z Duchem w dniu Pięćdziesiątnicy.

Jan 15 werset 26 – „A gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego wam pošlę od Ojca, to jest Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o mnie”.

Dzieje Apostolskie 2 werset 17: W dniu Pięćdziesiątnicy Jezus wylał Ducha na „wszelkie ciało”. „W dniach ostatecznych Bóg mówi: «Wyleję ducha mego na wszystkich ludzi». Wasi synowie i córki będą prorokować, wasi młodzi mężczyźni będą mieli wizje, a wasi starcy będą śnić sny”. Chrzest w Duchu Świętym był wydarzeniem historycznym, które miało miejsce raz na zawsze. Skutki nadal trwają, ale Duch został już wylany na całą ludzkość.

F. Chrzest w Chrystusa.

Efezjan 4 wersety 4 i 6 – „Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też powołani zostaliście do jednej nadziei waszego powołania; jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nade wszystko i przez wszystkich, i w was wszystkich.”

Marka 16 werset 16 – „Kto uwierzył i przyjął chrzest, będzie zbawiony; lecz kto nie uwierzył, będzie potępiony.”

Galacjan 3 werset 27 – „Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa”.

Rzymian 6 werset 3 – „Albo czy nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć?”

Wniosek.

W Liście do Efezjan Paweł omawia wiele korzyści płynących z bycia „w Chrystusie”, ale przede wszystkim dobrodziejstwo odkupienia przez Jego krew. Następnie w rozdziale czwartym stwierdza, że „jest jeden Pan, jedna wiara i jeden chrzest”. Który zatem z sześciu wspomnianych powyżej chrztów nazywa „jednym chrztem”? Jest to jedyny prawdziwy chrzest, który jest zanurzeniem w wodzie w imieniu Jezusa na odpuszczenie grzechów. To ten, który umieszcza w swoim jednym ciele wierzących, ufnych i posłusznych wierzących, niezależnie od tego, czy są to Żydzi, czy poganie. Jest to chrzest w Chrystusa.

Jeśli chodzi o inne:

Chrzest Jana miał charakter historyczny, tymczasowy i zakończył się śmiercią, pogrzebaniem i zmartwychwstaniem Jezusa.

Chrzest ogniowy był przenośnym wyrażeniem używanym do opisanego kary Bożej.

Chrzest Mojżesza był symbolicznym przejściem Izraela przez wodę i rodzajem proroczego doświadczenia Kościoła Bożego.

Chrzest cierpienia był przenośnym wyrażeniem używanym do opisanego cierpienia i prześladowań Jezusa i jego apostołów.

Chrzest Duchem Świętym był historycznym, jednorazowym i jednorazowym wylaniem Ducha na całą ludzkość w Dniu Pięćdziesiątnicy.

W świecie religijnym istnieje wiele fałszywych doktryn na temat chrztu. Na przykład:

- „Chrzest może oznaczać pokropienie zamiast zanurzenia”.
- „Można ochrzcić osoby, które nie wierzą w Jezusa” – na przykład dzieci.
- „Aby zostać zbawionym, nie trzeba być ochrzczonym”.

Poniższe praktyki lub język mogą odzwierciedlać pewne powszechne nieporozumienia dotyczące chrztu.

Niektórzy uważają chrzest za arbitralne polecenie, które Bóg wybrał jako próbę naszego posłuszeństwa. Czy Bóg powiedziałby ludziom, aby uwierzyli ewangelii, a następnie porzucili 3 skały w stawie, aby zostać zbawieni? NIE! Skakanie po kamieniach nie ma nic wspólnego z krzyżem Chrystusa.

- Niektórzy planują chrzty. Ale dlaczego zamiast tego nie zapytać ich: „Kiedy chcesz zaplanować swoje zbawienie?”
- Niektórzy ludzie chrzczą tych, którzy nie pokutowali, nie nawrócili się i nie przyjęli Jezusa za Pana, tak jakby fizyczny akt zanurzenia lub chrztu zbawiał.
- Niektórzy mówią, jakby zostali ochrzczeni „w kościele”. Jedynym chrztem jest „w Chrystusa”, a nie w jakiś kościół czy organizację. To prawda, że kiedy zostaliśmy ochrzczeni (biblijnie), Bóg dodał nas do Ciała Chrystusowego, którym jest Jego Kościół, ale w chrzcie jesteśmy „pogrzebani z Chrystusem przez chrzest w Jego śmierć”.
- Niektórzy nauczają doktryny o wyjątkach od chrztu biblijnego. Uważam, że słusznie wnioskują, że chrzczenie dzieci stanowi wyjątek od Marka 16 wersetu 16: „Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony”. Pytanie jednak brzmi: „Czy Bóg uczyni wyjątek dla ludzi, którzy nie wiedzą są lepsi lub którzy fizycznie nie mogą zostać ochrzczeni?” Mam na ten temat swoje zdanie, ale Pismo Święte milczy na temat wyjątków, więc moglibyśmy mądrzej uczyć tego, co mówi Pismo, a wyjątki pozostawić naszemu Sprawiedliwemu i Miłosiernemu Bogu. Z pewnością uczyni to, co słuszne z każdą duszą.

Rozdział 4.

NAKŁADANIE RĄK.

W Piśmie Świętym ludzie wkładali ręce:

- a. Błogosławić dzieci.

Mateusza 19werset15 „I położył na nich ręce, i odszedł stamtąd”.

Marka 10werset16 „I brał ich w ramiona, kładł na nie ręce i błogosławił”.

b. Uzdrawiać.

Marka 5werset23 „I błagali Go usilnie, mówiąc: Moja córeczka leży na skraju śmierci. Przyjdźcie i połóżcie na niej ręce, aby została uzdrowiona i żyła”.

Marka 6werset5 „I nie mógł tam dokonać żadnego wielkiego dzieła poza tym, że na kilku chorych położył ręce i uzdrowił ich”.

Marka 16werset18 „będą brać węże; a jeśli wypiją coś zabójczego, nie zaszkodzi im to; na chorych ręce będą kłaść, a ci wyzdrowieją”.

Łukasza 4werset40 „Gdy słońce zachodziło, wszyscy, którzy mieli chorych na różne choroby, przynosili ich do Niego. i na każdego z nich kładł ręce i uzdrawiał ich”.

Łukasza 13werset13 „I położył na nią ręce, a ona natychmiast wyprostowała się i chwaliła Boga”.

Dzieje 28werset8 „I stało się, że ojciec Publiusza leżał chory na gorączkę i czerwonkę. Paweł wszedł do niego i modlił się, a on położył na nim ręce i uzdrowił go.”

Dar uzdrawiania był tymczasowy. Nie oznacza to, że Bóg nie odpowiada na modlitwy lub że nie uzdrawia. Tyle, że niektórzy ludzie nie mają tego daru, tak jak Jezus, jego apostołowie i niektórzy inni ludzie.

Apostołowie i inni mieli ten dar. Istnieje różnica między modlitwą za chorą osobę i proszeniem Boga o uzdrowienie a otrzymaniem cudownej mocy dotknięcia kogoś i natychmiastowego, cudownego uzdrowienia z choroby, w tym ślepoty, paraliżu, głuchoty lub śmierci. Wiem, że niektórzy twierdzą, że mają ten dar, ale gdybym miał ten dar, poszedłbym do szpitala dziecięcego Vanderbilt i wysłałbym wszystkich tych małych, tysiąch pacjentów chorych na raka do domu, w zdrowiu. Ci, którzy twierdzą, że mają dar, tego nie zrobili. Dlaczego nie? Bo nie mogą! Dlaczego nie spróbują tego zrobić? Bo wiedzą, że tak się nie da. Gdybym miał dar uzdrawiania, Mike Bratcher nie wróciłby dzisiaj do domu na wózku inwalidzkim. Podskakiwał, skakał i skakał do domu!

C. Udzielanie lub udzielanie cudownych darów Ducha Świętego.

Akt 19werset6 „A gdy Paweł włożył na nich ręce, zstąpił na nich Duch Święty, i mówili językami, i prorokowali”.

Rzymian 1 werset 11 „Pragnę bowiem was zobaczyć, abym mógł wam udzielić jakiegoś daru duchowego, abyście byli utwierdzeni”.

Dzieje Apostolskie 8 wersety od 5 do 19 Następnie Filip udał się do miasta Samarii i głosił im Chrystusa. A tłumy jednomyślnie słuchały słów Filipa, słysząc i widząc cuda, które czynił. Albowiem z wielu opętanych duchy nieczyste wychodziły donośnym głosem; a wielu sparaliżowanych i chromych zostało uzdrowionych. I w tym mieście zapanowała wielka radość. Ale był pewien człowiek, imieniem Szymon, który poprzednio zajmował się w mieście czarami i zdumiewał lud Samarii, twierdząc, że jest kimś wielkim, na którego wszyscy zwracali uwagę, od najmniejszego do największego, mówiąc: „Ten człowiek jest wielka moc Boża.” I posłuchali go, bo od dawna zadziwiał ich swoimi czarami. Kiedy jednak uwierzyli Filipowi, który głosił sprawy dotyczące królestwa Bożego i imienia Jezusa Chrystusa, chrzcili się zarówno mężczyźni, jak i kobiety. Wtedy i sam Szymon uwierzył; a gdy został ochrzczony, pozostał z Filipem i zdumiewał się, widząc cuda i znaki, które się działy. Gdy apostołowie, którzy byli w Jerozolimie, usłyszeli, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do nich Piotra i Jana, którzy po przybyciu modlili się za nimi, aby otrzymali Ducha Świętego. Bo jak dotąd nie upadł na żadnego z nich. Zostali ochrzczeni jedynie w imię Pana Jezusa. Potem włożyli na nich ręce, a oni otrzymali Ducha Świętego. A gdy

Szymon zobaczył, że przez nałożenie rąk apostołów zostaje dany Duch Święty, ofiarował im pieniądze, mówiąc: «Dajcie i mnie tę władzę, aby każdy, na kogo nałożę ręce, otrzymał Ducha Świętego».

Oczywiście cudowne dary Ducha, jakie posiadał Filip, a nie to, co zostało mu przekazane w jego wnętrzu. Szymon widział cuda i znaki. Szymon widział że przez nałożenie rąk apostołów został dany Duch Święty.

Dzieje Apostolskie 19werset6 „A gdy Paweł włożył na nich ręce, zstąpił na nich Duch Święty, i mówili językami, i prorokowali.”

D. Wyświęcać (wyznaczać lub wyświęcać) do posługi.

Ma to związek z organizacją Kościoła.

Dzieje Apostolskie 6 werset 3 „Dlatego, bracia, szukajcie spośród siebie siedmiu mężów cieszących się dobrą opinią, pełnych Ducha Świętego i mądrości, których możemy wyznaczyć w tej sprawie.”

Dzieje 6werset6 „którego postawili przed apostołami; a gdy się modlili, wkładali na nich ręce”.

Akt 13werset 2 „Oddzielcie Mi Barnabę i Saula do dzieła, do którego ich powołałem. Potem pościwszy i modląc się, i włożywszy na nich ręce, wysłali ich”.

Pierwszy Tymoteusz 4werset14 „Nie zaniedbuj daru, który jest w tobie, dany ci przez prorocтво przez nałożenie rąk prezbiterium”.

Pierwszy Tymoteusz 5werset22 „Nie wkładajcie pochopnie rąk na nikogo i nie uczestniczcie w cudzych grzechach”.

Drugi Tymoteusza 1 werset 16 „Pamiętajcie, aby rozbudzić dar Boży, który jest w was przez nałożenie moich rąk”.

KILKA UWAG:

- Jezus, Głowa Ciała, organizuje swój lud, chrześcijan, mężczyzn i kobiety, Kościół, abyśmy mogli właściwie funkcjonować. Organizuje ciało, dając dar(y) (przypisując posługi lub funkcje) każdemu członkowi.
- Kościół zorganizowany przez Chrystusa przez Ducha według darów duchowych to znacznie więcej niż tylko starsi, diakoni i kaznodzieje. Każdy członek ma być funkcjonującą częścią żywego organizmu.
- Cały Kościół przez Chrystusa przyczynia się do wzrostu w wierze i miłości poprzez zaangażowanie każdego ze swoich członków.
- Nie wszyscy robimy to samo w dziele żywego Ciała Chrystusa, ale wszyscy mamy coś do zrobienia.
- W Kościele jesteśmy częścią siebie nawzajem. Wszyscy mamy wykonywać daną nam przez Boga część zadania budowania ciała Chrystusowego. Oznacza to 100% z nas. Nikt nie jest zwolniony. Bez względu na wiek, płeć, stopień dojrzałości, wiedzę, wykształcenie, talent – Bóg chce, abyśmy wszyscy aktywnie włączyli się w pracę Kościoła – każdy z nas.
- Mateusza 25:14-30 (przypowieść o pieniądzach). Przypowieść ta mówi o indywidualnej odpowiedzialności każdego, niezależnej od działań innych. Każdy będzie sądzony według swoich uczynków. Jednak w Kościele, Ciele Chrystusa, gdy jeden członek nie wykonuje swojej części, szkodzi to nie tylko sobie, ale całemu Ciału. Jeśli oczy nie widzą, całe ciało pogrąży się w ciemności. Jeśli stopy nie chodzą, całe ciało rezygnuje z chodzenia. Nawet jeśli otrzymałeś tylko jedną służbę, nadal musisz ją wykonywać. Każdy członek, otrzymując jeden, dwa lub pięć, powinien wykorzystać to, co otrzymał dla dobra ciała.

- Nie możemy pozwolić na istnienie systemu, w którym o wszystkich się troszczy się o jednego. Jeśli ręce nie pracują, ale oczekuj, że oczy będą działać. Jeśli stopy nie chodzą, ale oczekują, że oczy będą chodzić... jeśli uszy nie słyszą, ale oczekują, że oczy usłyszą... jeśli usta nie jedzą, ale oczekują, że oczy będą jeść... jeśli nos nie czuje zapachu ale spodziewaj się, że oczy będą pachnieć. To byłby potwór!
- Czasami wydaje się, że przypominamy system kapłański katolicyzmu lub system duszpasterski protestantyzmu. Niektórzy zajmują się całą pracą kościoła. Musimy pozwolić Chrystusowi działać i objawiać nasze indywidualne funkcje. Będąc Ciałem Chrystusa, nie brakuje pracy do wykonania. Każdy chrześcijanin jest kapłanem. Jeśli Bóg położy na twoich ramionach ciężar brata i jeśli jesteś w stanie, wtedy modlisz się i wkraczasz, aby pomóc.
- W kościele czasami ci, którzy mają pięć „talentów” dźwigają ciężar mnóstwa członków w jednym „talent”. To duży ciężar do dźwigania. Kierowanie kościołem nie jest czymś, co zależy tylko od pracy niektórych, ale raczej kwestią tego, czy jesteśmy w stanie uczynić każdego z drugim „talent” korzysta ze swoich darów. Największym problemem współczesnego Kościoła jest właśnie to „członkowie talentu ukrywają swoje „talenty”. Jeśli wszystkie „talenty” członkowie wykorzystali swoje „talenty”, nie byłoby potrzeby istnienia tak wielu wszechstronnie utalentowanych członków. To motywuje wszystkich członków do wykonania swojej części.
- Efezjan 4werset16 stwierdza, że „całe ciało, przystosowane i złączone dla dobra wszystkich, wzrasta i buduje się w miłości w takiej mierze, w jakiej każda część realizuje swoją funkcję”. To uczy 100% zaangażowania członków. Żaden członek nie może zaniedbywać swoich obowiązków. Musimy zawsze zachęcać się nawzajem, abyśmy podejmowali inicjatywę i robili to, do czego, jak sądzimy, Jezus nas wzywa, i nie dawali się ograniczać przez organizację. Organizacja musi ułatwiać, a nie utrudniać służbę jakiemukolwiek chrześcijaninowi.
- Chrześcijanie słusznie wzywają braci do służenia Chrystusowi według swoich darów i zachęcają się nawzajem, aby oddawać do dyspozycji Pana wszystkie nasze siły. Nie jest jednak właściwe wywoływanie kompleksu poczucia winy, ponieważ ktoś nie robi czegoś, czego nie dał mu Pan.
- Jesteś jednym z wielu członków ciała. Kiedy pracujesz, służysz, głosisz, odwiedzasz, nauczasz, napominasz, doradzasz itp., ciało działa, ponieważ funkcjonuje jedynie poprzez swoje członki. Ty, będąc członkiem ciała, jesteś zawsze członkiem ciała, przez cały czas, a nie tylko wtedy, gdy ciało jest na spotkaniu. Obowiązki Kościoła stanowią sumę wszystkich obowiązków każdego członka z osobna. Na przykład: Kiedy mężowie opiekują się swoimi żonami. Kiedy żony zajmują się domem. Kiedy rodzice wychowują swoje dzieci na drodze Pana. Kiedy służba zatrzymuje się, aby pomóc potrzebującej osobie. Kiedy starsi pasą trzodę. Kiedy przywódcy organizują rekolekcje. Kiedy ludzie wiary modlą się za zagubionych i chorych. Kiedy ewangelisci ewangelizują. Kiedy członkowie odwiedzają szpitale. Kiedy doradcy pomagają małżeństwu. Kiedy autorzy piszą książki, które budują. Ciało pracuje! Każdy brat i każda siostra ma swoją służbę. Musimy pomóc im wiedzieć, co to jest, a także przygotować ich do dobrego wykonywania posługi.

Pomyśl tylko, co mógłby zrobić ten kościół, GDYBY KAŻDY Chrześcijanin COŚ ZROBIŁ! To jest dokładnie Boży plan „Całe ciało, połączone i spojone tym, czego dostarcza każdy staw, zgodnie ze skutecznym działaniem, przez które każda część ma swój udział, powoduje wzrost ciała dla budowania siebie w miłości (Efezjan 4: werset 16).

JEŚLI KAŻDY COŚ ZROBI... to nikt nie będzie przepracowany, a więcej się zrobi. Taki jest plan Boga.

Rozdział 5.

Zmartwychwstanie umarłych.

„Wiosna to piękna pora roku. Dla wielu osób wiosna jest najbardziej wyczekiwaną, ekscytującą i błogosławioną porą roku. Zimna pogoda, niskie temperatury, ostry wiatr, a nawet okazjonalny śnieg i lód – wszystko to przeminie. Martwość drzew, jałowość ogrodów i bezbarwna trawa odchodzą, a ich miejsce zajmują orzeźwiający deszcze, przyjemne temperatury i jasne słońce marca, kwietnia i maja. Letnie palące promienie i uciążliwy upał jeszcze nie nadeszły. Wiosna to cudowny czas. Wiosna wydaje się przynosić odrodzenie całej naturze. Pojawiają się kwiaty, żółte żonkile i tulipany pokazują swoje kolory, a drzewa zaczynają wykazywać jasnozielone odcienie nowych liści. Gdy warzywa wyrastają z gleby, nasze ogrody zaczynają wykazywać oznaki nowego życia. Wiosna oznacza odrodzenie. Wydaje się, że wiosna przynosi odrodzenie całej naturze.”

Wiosna sprawia, że myślimy o sprawach duchowych: o wielkim nadchodzącym dniu zmartwychwstania.

Rzeczy dotyczące zmartwychwstania:

A. Kto?

Wszyscy, którzy zginęli.

Jana 5 wersety 28 i 29

Dzieje Apostolskie 24 werset 15

Drugi List do Koryntian 15 wersety 21 i 22

B. Co?

Ożywienie tego, co umiera – naszych ciał.

To, co zostanie wskrzeszone, będzie tym, co umarło – naszymi ciałami.

Rzymian 8 werset 23 „i my, którzy mamy pierwociny Ducha, sami w sobie wzdychamy, z niecierpliwością oczekując usynowienia, odkupienia ciała naszego”.

C. Gdy?

To najłatwiejsze pytanie ze wszystkich. W ostatnim dniu Jana 6 wersety od 39 do 40, 44 i 54

Ile dni upłynie od dnia ostatniego? Ani jednego, przynajmniej w odniesieniu do życia na Ziemi, jakie znamy.

Jest to sprzeczne z „dyspensacyjnym przedmillenaryzmem”, którego korzenie sięgają lat trzydziestych XIX wieku i Johna Nelsona Darby’ego.

D. Jak?

Jakie będą nasze zmartwychwstałe ciała?

Będą to nasze ciała fizyczne, ale cudownie odmienione i inne! - 1 List do Koryntian 15 wersetów od 35 do 55

Nasze ciała fizyczne...

- Zasiani w zepsuciu, powstaną w nieskazitelności!
- Posiani w hańbie, powstaną w chwale!
- Zasiani w słabości, powstaną w mocy!
- Zasiani jako ciała naturalne, zostaną wskrzeszeni jako ciała duchowe!

Nawet ci, którzy będą żyli w chwili przyjścia Chrystusa, przejdą tę „przemianę”, w której to, co zniszczalne i śmiertelne, „przyoblecze się” w nieskazitelność i nieśmiertelność – 1 Koryntian 15 wersety od 50 do 55.

E. Dlaczego?

Przetrwanie śmierci biologicznej – w stanie bezcielesnym – nie jest naszym stanem ostatecznym. Naszym ostatecznym stanem jest nieśmiertelność (nieśmiertelność), która następuje po powrocie Jezusa.

Nawet gdybyśmy wiedzieli, że po śmierci chrześcijanin dosłownie zasiada u stóp Jezusa, nadal byłby istotą bezcielesną, dopóki jest bezcielesny. Śmierć jest dla niego wciąż faktem. Dopiero gdy Jezus powróci i całkowicie zniszczy śmierć, ta osoba zostanie w pełni odkupiona. Wiara chrześcijańska oferuje znacznie więcej niż tylko „życie po śmierci” (wiele religii o tym mówi); oferuje pełne odkupienie człowieka, które obejmuje przywrócenie ciała, duszy i ducha (Pierwszy Tesaloniczan 5 werset 23). „Niech cały wasz duch, dusza i ciało zostaną zachowane bez zarzutu na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

Nie wolno nam myśleć, że życie po śmierci jest stanem „ostatecznym” – tak nie jest! Ludzie są istotami wcielonymi, przechodzą doświadczenie śmierci, a po zmartwychwstaniu powracają do wcielonej egzystencji.

Bóg nigdy nie chciał, aby Jego dzieci nieustannie istniały jako istoty bezcielesne! Oznaczałoby to, że króluje śmierć! Zagłada śmierci jest chwalebny zmartwychwstaniem. 1 Koryntian 6 wersety 13 i 14 „Ciało jest dla Pana, a Pan dla ciała. „Bóg wskrzesił Pana i nas też wskrzesi swoją mocą”. Bóg nie ma zamiaru porzucać ciała; cała osoba ma zostać całkowicie wykupiona z klątwy. Ci, którzy zostaną objęci odkupicielskim dziełem Chrystusa, są przeznaczeni do chwalebego zmartwychwstania.

NASZA WŁAŚCIWA ODPOWIEDŹ na naukę o zmartwychwstaniu:

a. Gorąco pragniemy przyodziać się w nasze niebiańskie ciała.

Drugi Koryntian 5 wersety 1 do 5, „Wiemy bowiem, że jeśli nasze ziemskie ciało ulegnie zniszczeniu, mamy ciało od Boga, dom nie rękami zbudowany, wieczny w niebie. W tym bowiem wzdychamy, gorąco pragnąc przyodziać się w nasze mieszkanie, które jest z nieba”.

B. Dlatego naszym celem powinno być podobanie się Bogu.

Drugi Koryntian 5 wersety 6 do 11, „Zawsze więc ufni jesteśmy, wiedząc, że dopóki jesteśmy w ciele, jesteśmy nieobecni wobec Pana. Bo postępujemy dzięki wierze, a nie dzięki widzeniu. Jesteśmy ufni, tak, bardzo zadowoleni, że raczej jesteśmy poza ciałem i jesteśmy obecni z Panem. Dlatego naszym celem, czy to obecnym, czy nie, jest to, aby Mu się podobać. Wszyscy bowiem musimy stawić się przed trybunałem Chrystusowym, aby każdy odebrał to, czego dokonał w ciele, według tego, czego dokonał, czy to dobrego, czy złego”.

C. Z utęsknieniem i wytrwałością czekamy na odkupienie naszych ciał, choć ich teraz nie możemy zobaczyć.

Rzymian 8 werset: 23 do 25 „nawet my sami wzdychamy w sobie, niecierpliwie czekając na przybranie, odkupienie ciała naszego. W tej nadziei zostaliśmy zbawieni, ale nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją; bo dlaczego wciąż pokłada się nadzieję w tym, co widzi? Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, z upragnieniem i wytrwałością tego oczekujemy”.

D. Oczyszczymy się

1. Jana 3 wersety 2 i 3 „Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi Bożymi; i nie zostało jeszcze objawione, czym będziemy, ale wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, bo ujrzymy go takim, jakim jest. I każdy, kto w Nim pokłada tę nadzieję, oczyszcza się, tak jak On jest czysty”.

Czy masz taką nadzieję? Czy przepelnia Cię pragnienie oczyszczenia się?

Rozdział 6.

SĄD WIECZNY.

Ewangelia jest „Dobrą Nowiną”, a wieczny sąd nie jest dobrą nowiną. To zła wiadomość. Ale to jest prawda.

Lekarze nie lubią mówić ludziom, że mają terminalnego, nieoperacyjnego raka.

Dobrzy nauczyciele nie lubią mówić swoim uczniom, że nie zaliczyli testu.

Pracodawcy nie lubią mówić swoim pracownikom, że fabryka się zamyka i stracą pracę.

Czasami żałuję, że nie ma wiecznego sądu, bo to przygnębiające i przerażające. Widziałem osobę skazaną na dożywocie bez możliwości wcześniejszego zwolnienia. Przez te wszystkie lata wiedzieli, że nie doświadczą żadnej radości życia – wolności, rodziny, rekreacji.

Jedno z uniwersalnych praw Boga mówi, że zbierzesz to, co zasiejesz. Czy uważam się za mądrzejszego od Pana? Czy myślisz, że pytał mnie o radę, podejmując decyzję o sądzie wiecznym? Czy jestem lepszą osobą niż Bóg, bo nie mogę znieść myśli, że ktoś jest skazany na piekło, a On obiecał, że to się stanie?

Bóg nie ma przyjemności w karaniu niegodziwych ludzi, ale to robi (Ezechiela 33 werset 7 do 11).

Nadchodzi smutny dzień i będziemy go śpiewać ze smutkiem, tak jak to czyni Bóg.

WNIOSEK.

A. Wieczny sąd jest częścią ewangelii.

Ewangelia Chrystusa jest „Dobrą Nowiną”, ale wieczny sąd nie jest dobrą nowiną. To zła wiadomość.

Rzymian 2 werset 14 do 16: „Gdy bowiem poganie, którzy nie mają Prawa, instynktownie czynią to, co jest zawarte w Prawie, ci, którzy nie mają Prawa, są dla siebie Prawem, ponieważ pokazują, że działanie Prawa jest zapisane w ich sercach, a sumienie o tym świadczy” a ich myśli na przemian oskarżają lub bronią ow dni, w którym według mojej ewangelii Bóg będzie sądził tajemnice ludzkie przez Chrystusa Jezusa”.

To, co Paweł ma na myśli poprzez określenie „według mojej ewangelii”, to fakt, że sądowy wylew Bożego gniewu jest częścią ewangelii i każde głoszenie ewangelii, które zaprzecza lub pomija ten aspekt sądu, jest wadliwe. Jest to fałszywa, syntetyczna ewangelia, która umniejsza Boga. Taka ewangelia oddziela miłość Boga od Bożej świętości i promuje zło bezprawia. To nie jest popularne przesłanie, które ludzie chcą obecnie słyszeć.

Wieczny sąd wpisany w podstawowe zasady nauki Chrystusa to dobra wiadomość, ponieważ Jezus, w przeciwieństwie do wszystkich autorytetów ludzkich, „będzie sądził świat sprawiedliwie”.

Akt 17 werset 30- „Dlatego przeoczywszy czasy niewiedzy, Bóg teraz oświadcza ludziom, że wszyscy, wszędzie, powinni pokutować, bygdz wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez Człowieka, którego ustanowił, dając dowód wszystkim ludziom, wskrzeszając Go z martwych.

Wiecznym przeznaczeniem ludu Bożego jest dobra nowina, porządek, a nie chaos, sprawiedliwość, a nie niegodziwość, prawda, sprawiedliwość, dobroć, pokój i miłość. To dobra wiadomość. Wieczny triumf to dobro nad złem i prawda nad błędem.

B. Musimy głosić Słowo, Chrystusa.

Drugi Tymoteusz-4 werset 1 do 4, „Uroczycie przykazuję wam przed Bogiem i Chrystusem Jezusem, który ma sądzić żywych i umarłych, i przez Jego pojawienie się i Jego królestwo: prkażde słowo; bądź gotowy w sezonie {i} poza sezonem; karć, karć, napominaj z wielką cierpliwością i pouczeniem”.

Mateusza 12wersety41i42„Mieszkańcy Niniwy staną na sądzie po stronie tego pokolenia i potępią je, ponieważ dzięki nawoływaniu Jonasza okazali skruchę; a oto tu jest coś większego niż Jonasz. Królowa Południa powstanie na sądzie wraz z tym pokoleniem i potępi je, ponieważ przybyła z krańców ziemi, aby słuchać mądrości Salomona; a oto tu jest coś większego niż Salomon”.

C. Odwieczny sąd Boży jest wieczny -List do Hebrajczyków 9werset27

D. Znajdziemy to, czego szukamy -Rzymian 2wersety6 do 10

mi. Czy wielki dzień sądu Bożego będzie dniem radosnym, czy też smutnym??

To zależy od Ciebie. Jezus już wykonał swoją część. Jak odpowiemy?

Żaden człowiek nie może uciec przed Sędzią i przed sądem. Nie uciekajcie od niego i nie próbujcie się przed nim ukrywać, ale chodźcie do niego. Szukajcie chwały, czci i nieśmiertelności. Szukaj pokoju z Bogiem przez pokutę i wiarę. Są tylko dwie drogi, szeroka i wąska; i tylko dwa losy, życie wieczne i śmierć wieczna. Teraz jest odpowiedni czas. Mamy tylko jedną szansę na życie (Hebrajczyków 9 werset 27).

Co powie ci Bóg w Dniu Sądu?